

mében járó 20%-os pótlék. Úgy értesülünk, hogy a rendelet értelmezése máris vitákra adott alkalmat. Vannak, akik az illetékfelelemelésre vonatkozó rendelkezést alkalmazandónak tartják a nyugdíjalapokba történő befizetésekre s azok által teljesített szolgáltatásokra is. Úgy hisszük azonban, hogy ez az értelmezés jogosulatlan, mert az alaprendelet kifejezetten biztosító magánvállalatokról beszél.

A külfölddel szemben fennálló egyes tartozásoknak pengőértékben való ebfizetéséről szóló 6900/1931. M. E. sz. rendeletben megszabott letételi kötelesség mérvének megállapítása tárgyában hozott 1936. december 23-án hatálybalépett 3100/1936. P. M. számú rendelet (B. K. 292. sz.).

Ennek értelmében a 3100/1935. P. M. számú rendelet 2. §-ának 1. bekezdésében foglalt rendelkezés, amely az O. K. H. által kibocsátott kötvények alapjául szolgáló aranydollár értékre szóló, ott megjelölt kölcsönök tekintetében az adósnak kamat, illetőleg kezelési költség fejében fennálló letételi kötelességét szabályozza, hatályban marad.

Az aranyban teljesítendő fizetésekről szóló 4100/1932. M. E. sz. rendelet hatályának újabb meghosszabbítása tárgyában hozott 1936. december 23-án hatályba lépett 7250/1936. M. E. sz. rendelet (B. K. 292. szám).

Az új rendelet a 4100/1932. M. E. számú rendelet 1936. december 22-én lejáró hatályát 1937. december 22-ig bezárólag meghosszabbítja.

Az új rendelet értelmében az olyan hitelezők, akiknek javára valósággal aranyban, vagy aranyérmékben való teljesítés van kikötve és akik e rendelet hatálybalépése előtt a követelés pengőértékben való elfogadása helyett a teljesítés elhasztását választotta, (410/1932. M. E. sz. rendelet 1. és 2. §.), a jelen rendelet hatálybalépésétől számított 30 nap alatt közzölheti adósával, hogy a követelésnek pengőértékben való kifizetését követeli. E nyilatkozat megtétele után azonban nem térhet vissza arra a kívánságra, hogy a fizetés a 410/1932. M. E. sz. rendelet 2. §-a értelmében elhasztassék.

A külföldiekkel szemben fennálló egyes tartozásoknak pengőértékben való befizetéséről szóló 6900/1931. M. E. számú rendelet hatályának további meghosszabbítása tárgyában kiadott 1936. december 23-án hatályba lépett 7180/1936. M. E. sz. rendelet (B. K. 292. szám).

A 6900/1931. M. E. számú rendeletet az 1290/1933., a 7600/1933., a 16.300/1933., a 16.301/1933., a 10.800/1934. és 10.900/1935. M. E. számú rendeletek kiegészítették és módosították. Az így kiegészített:

és módosított 6900/1931. M. E. számú rendelet 1936. december 22. napján lejáró hatályát az új rendelet 1937. december 22.-éig meghosszabbította, minek következtében a fenti rendeletekben megállapított határidők és időszakok ugyancsak 1937. december hó 22. napjáig bezáróan terjednek.

A 16.300/1933. M. E. számú rendelet 5. §-a értelmében pénzkövetelés elévülés idejébe nem számít be az az idő, amely alatt a tartozás megfizetése a 6900/1931. M. E. számú rendeletben és az azt kiegészítő és módosító rendeletekben foglalt tilalom alá esik. Ehhez képest az ilyen követelés elévülése a tilalom; illetőleg a korlátozások tartama alatt nem kezdődik meg, ha pedig már korábban megkezdődött, a tilalom, illetőleg a korlátozások hatályba lépte alatt nyugszik. Nem számít be az elévülésbe az 1933. december 23.-a előtt eltelt az az idő sem, ami alatt a tartozás megfizetése a 6900/1931. M. E. számú rendeletben és az azt kiegészítő és módosító rendeletekben foglalt tilalom alá esett.

Az új rendelet értelmében e rendelkezéseket alkalmazni kell abban az esetben is, ha az adós a 6900/1931. M. E. sz. rendelet 1. §-án, illetőleg 3. §-án és az ezeket kiegészítő és módosító rendeleteken alapuló letételi kötelezettségét nem, vagy nem kellően teljesítette és ennél fogva a követelés érvényesítését az említett jogszabályok nem is gátolják. Ezt a rendelkezést kell alkalmazni akkor is, ha az elévülés az új rendelet hatálybalépése előtt egyébként már megkezdődött vagy be is fejeződött volna. Amennyiben tehát a fél letételi kötelezettségének az elévülési időn belül eleget nem tett, úgy bár e visszaható rendelkezés értelmében a követelés esetleg elévültnek tűnik, mégis érvényesíthető.

A fent idézett rendeletek közül:

a 6900/1931. M. E. számú rendelet 1. §-a az államadóssági kötvények és záloglevelek, valamint akár az állam, akár mások által kibocsátott kötvények, a magyar állam által kibocsátott kincstári váltók és kincstári jegyek után járó kamatok alapján esedékes összegek ellenértékének, 3. §-a az előbb felsorolt kötvények és záloglevelek kibocsátásának alapjául szolgáló kölcsönök lejárt vagy lejáró kamatának és annuitásának pengőben való letétbe helyezéséről intézkedik;

az ezzel kapcsolatos 1190/1933. M. E. sz. rendelet 3. §-a értelmében a 6900/1931. M. E. sz. rendelet 1. §-ának rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell a külfölddel szemben fennálló nem címletesített államadósságokból eredő kötelezettségekre is;

a 7600/1933. M. E. számú rendelet értelmében a 6900/1931. M. E. számú rendelet 1. §-a alá eső dollárban meghatározott összegeket az adós a dollárnak a MNB. által a letételt közvetlenül megelőző köznapon közzétett áruáriolyam szerint átszámítva köteles pengőben letenni akkor is, ha a követelés aranydollárban vagy a dollár meghatá-

rozott időpontbeli pénzlábara utalással van meghatározva; ez az árfolyam irányadó a kötvények és záloglevelek kibocsátásának alapjául szolgáló kölcsönökre leteendő összegek tekintetében is;

a 16.300/1933. M. E. számú rendelet 1. §-a a leteendő összeg pengőre való átszámítására vonatkozó rendelkezéseket azzal egészíti ki, hogyha a letételt közvetlenül megelőző köznapon közzétett áruárfolyam alacsonyabb, mint a lejárat napját közvetlenül megelőző köznapi megállapított árfolyam, ezt az utóbbit kell alapul venni;

a 16.301/1933. M. E. számú rendelet 1. §-a a 7600/1933. M. E. számú rendeletet alkiként egészíti ki, hogy ha a záloglevelek vagy kötvények kibocsátásának alapjául szolgáló követelés aranydollárban vagy a dollár meghatározott időpontbeli pénzlábara utalással van meghatározva, vagyonnak vagy vagyontömegeknek bírói felosztásánál a sorozandó követelésnek pengőre átszámításában 0.26315789 gramm finomaranyat 1 pengővel kell egyenlőnek venni; az így kiszámított pengőösszegeből egyelőre bírói letétben kell tartani annyit, amennyivel ez az összeg meghaladja a követelésnek a sorrendi tárgyalás napját megelőzően utoljára jegyzett árfolyam középára alapján kiszámított pengőösszegét, de mellőzni kell a különbözetnek bírói letétben tartását, ha a felosztásban az érdekeltek megegyeznek. Nem ingatlan haszonvételéből származó vagyon vagy vagyontömeg, különösen csődvagyon, vagy árverési vételár bírói felosztása esetében annyit kell bírói letétben tartani, amennyivel a követelésnek az előző rendelkezés szerint átszámított pengőösszege meghaladja azt a pengőösszeget, amit az adósnak bírói felosztás esetén kívül is a 6900/1931. M. E. sz. és kapcsolatos rendeletek értelmében le kellett volna tenni;

a 10.800/1934. M. E. sz. rendelet 2. §-a értelmében az árverési vevő kérheti, hogy az árverési vételár megfelelő részének letétbe helyezése, illetőleg letétben tartása helyett a 16.301/1935. M. E. számú rendelet 1. §-ának bevezető részét követő bekezdése értelmében letétben tartandó különbözet és annak a bejegyzése napjától számított évi 2% kamata erejéig az ingatlanra a záloglevél vagy kötvénykibocsátás alapjául szolgáló követelést közvetlenül követő rangsorban, a jogosult megnevezése nélkül a jelen rendelkezés hatálya alá eső telekadósság jegyeztessék be;

a 10.900/1935. M. E. számú rendelet 2. §-a értelmében az érdekelt a 16.301/1933. M. E. számú rendelet 1. §-a alapján legfeljebb olyan összeg bírói letétben tartását kívánhatja, amilyen összeg erejéig a felosztandó tömegeből részesedhetnék, ha a sorrendben előtte álló, aranydollárban vagy a dollár meghatározott időpontbeli pénzlábara utalással meghatározott követelések a sorrendi tárgyalás napját megelőzően utoljára jegyzett árfolyam középára alapján kiszámított pengőösszeggel soroztatnának.